

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้จะได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและตัวอย่างประชากร ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ปกครองต่างช่วงชั้นทางสังคมในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลเกี่ยวกับสถานศึกษาของบุตร

ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลที่อาศัยหรือทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดไว้ว่ามีพื้นที่ 7,639 ตารางกิโลเมตร แบ่งออกเป็น 4 บริเวณคือ

1. พื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจชั้นใน ประกอบด้วย 12 เขตคือ พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย ปทุมวัน สัมพันธวงศ์ บางรัก ดุสิต พญาไท ชนบุรี คลองสาน บางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ยานนาวา
2. พื้นที่ชานเมืองที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบด้วย 8 เขต กับอีก 3 อำเภอของจังหวัดนนทบุรี คือ พระโขนง บางเขน บางกะปิ ห้วยขวาง

บางขุนเทียน ภาษีเจริญ คลิ่งชัน ราษฎร์บูรณะ อำเภอเมืองจังหวัดนนทบุรี
ปากเกร็ด บางกรวย

3. พื้นที่ย่านอุตสาหกรรม ได้แก่ บริเวณอำเภอบางอำเภอในจังหวัด
สมุทรปราการ ปทุมธานี สมุทรสาคร และนครปฐม ได้แก่ อำเภอเมือง-
สมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอ
คลองหลวง อำเภอนนทบุรี อำเภอเมืองสมุทรสาคร อำเภอกระทุ่มแบน อำเภอ
สามพราน

4. พื้นที่กรุงเทพมหานครที่เหลือและเขตปริมณฑลรอบนอก

จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางบัวทอง
อำเภอไทรน้อย เทศบาลเมืองบางบัวทอง เทศบาลเมืองนนทบุรี

จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ อำเภอบางบ่อ กิ่งอำเภอพระสมุทรเจดีย์
เทศบาลเมืองพระประแดง เทศบาลเมืองสมุทรปราการ

จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ อำเภอหนองเสือ อำเภอลาดหลุมแก้ว
อำเภอลำลูกกา อำเภอสามโคก เทศบาลเมืองปทุมธานี

จังหวัดนครปฐม ได้แก่ อำเภอกำแพงแสน อำเภอนครชัยศรี
อำเภอคอนทูน อำเภอบางเลน เทศบาลเมืองนครปฐม

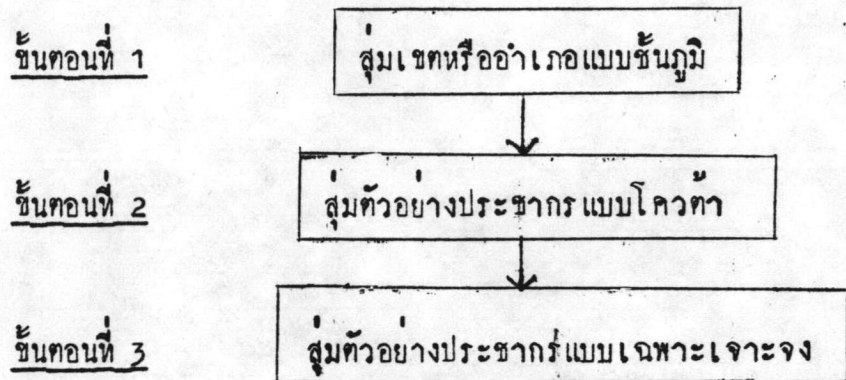
จำนวนประชากรทั้งหมด จากบัญชีแสดงจำนวนราษฎรและจำนวนบ้านของ
สำนักงานกลางทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในวันที่ 30
มิถุนายน 2532 8,366,431 คน

ตัวอย่างประชากร

การหาขนาดตัวอย่างประชากร คำนวณโดยใช้ตารางสุ่มของ
Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (± 5%) ได้ตัวอย่างประชากร
400 คน (Taro Yamane, 1967)

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Sampling) ทั้งแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างประชากร

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified random Sampling) โดยจำแนกเขตหรืออำเภอที่เป็นประชากรที่จะศึกษาออกเป็นชั้นภูมิ (Strata) โดยกำหนดให้ประชากรในแต่ละชั้นภูมิมีความเป็นเอกพันธ์ (Homogeneous) คือมีลักษณะเหมือนกันให้มากที่สุดในแต่ละชั้นภูมิ

การจำแนกชั้นภูมิใช้เกณฑ์ในการกำหนดจาก

1. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ซึ่งกำหนดว่า พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 พื้นที่ด้วยกันคือ พื้นที่ศูนย์กลางธุรกิจชั้นใน พื้นที่ชานเมืองที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว พื้นที่ย่านอุตสาหกรรมและพื้นที่กรุงเทพมหานครที่เหลือและเขตปริมณฑลรอบนอก

2. แผนที่การกระจายตัวของการทำงานในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ปี พ.ศ. 2527 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2529) ซึ่งแสดงให้เห็นเขตหรืออำเภอที่มีการจ้างงานหนาแน่นในสาขาอุตสาหกรรม การค้าขนส่งและบริการ

3. แผนที่แสดงสัดส่วนผลิตภัณฑ์ระดับจังหวัด ปี พ.ศ. 2526 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2529) ซึ่งแสดงให้เห็นว่า กรุงเทพมหานคร และจังหวัดที่เป็นปริมณฑลมีสัดส่วนผลิตภัณฑ์ด้านเกษตรกรรมและเหมืองแร่ การบริการและอื่น ๆ และอุตสาหกรรมในสัดส่วนที่แตกต่างกัน

จากเกณฑ์ทั้งที่กล่าวมา สามารถแบ่งเขตและอำเภอในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. เขตที่ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทางด้านเกษตรกรรมและงานที่เกี่ยวข้อง เรียกว่า "เขตเกษตรกรรม"

2. เขตที่ประชากรมีอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมและงานที่เกี่ยวข้อง เรียกว่า "เขตอุตสาหกรรม"

3. เขตที่ประชากรมีอาชีพทางด้านพาณิชย์และบริการและงานที่เกี่ยวข้อง เรียกว่า "เขตพาณิชย์และบริการ"

เขตเกษตรกรรม ประกอบด้วย เขตหรืออำเภอดังนี้คือ เขตบางกะปิ เขตหนองจอก เขตคลองจั่น เขตภาษีเจริญ อำเภอนครชัยศรี อำเภอบางเลน อำเภอกำแพงแสน อำเภอกอนนุ้ม อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางกรวย อำเภอ บางใหญ่ อำเภอไทรน้อย อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอสามโคก อำเภอลาดหลุมแก้ว อำเภอชัยบุรี อำเภอลำลูกกา อำเภอหนองเสือ อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ อำเภอสมุทรสาคร และอำเภอบ้านแพ้ว

เขตอุตสาหกรรม ประกอบด้วยเขตหรืออำเภอดังนี้คือ เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง เขตบางกอกใหญ่ เขตบางขุนเทียน เขตราชบุรีบูรณะ เขตหนองแขม เขตชนบุรี อำเภอเมืองนครปฐม อำเภอสามพราน อำเภอคลองหลวง อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอกระทุ่มแบน และอำเภอสมุทรสาคร

เขตพาณิชย์และบริการ ประกอบด้วย เขตหรืออำเภอดังนี้คือ เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตสัมพันธวงศ์ เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตยานนาวา เขตดุสิต เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตพระโขนง เขตบางเขน และเขตบางกะปิ

สุ่มเขตหรืออำเภอออกมาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ชั้นภูมิละ 3 เขต หรืออำเภอ จากการสุ่มดังกล่าวได้เขตหรืออำเภอต่าง ๆ ดังนี้

เขตเกษตรกรรม ได้แก่ อำเภอลำลูกกา อำเภอบางบัวทอง และอำเภอวังเลน

เขตอุตสาหกรรม ได้แก่ อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอเมืองสมุทรปราการ และอำเภอสามพราน

เขตพาณิชย์และบริการ ได้แก่ เขตบางรัก เขตบางกะปิ และอำเภอปากเกร็ด

ขั้นตอนที่ 2 จากแต่ละชั้นภูมิ ใช้วิธีการสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) ให้ได้ตัวอย่างประชากรที่อยู่ในช่วงชั้นทางสังคมสูง กลาง และล่าง ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยอ้างอิงผลการวิจัยเรื่อง "กรุงเทพมหานคร 2545" โดยคณะกรรมการปฏิบัติการกิจ การวิจัยเกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เทียนฉาย กิระนันท์ และ ไพศาล เล็กอุทัย, 2530) ในเรื่อง สภาวะสังคมของกรุงเทพมหานครซึ่งพบว่าในกรุงเทพมหานครมีการจัดระเบียบช่วงชั้นทางสังคมแบ่งออกได้เป็น 3 ช่วงชั้นคือ

- ชั้นล่าง มีอยู่ร้อยละ 50.8
- ชั้นกลาง มีอยู่ร้อยละ 38.6
- ชั้นสูง มีอยู่ร้อยละ 10.6

ดังนั้นจากตัวอย่างประชากรที่ต้องการ 400 คน จะแบ่งออกเป็น

ตัวอย่างประชากรที่อยู่ในช่วงชั้นสูง	43 คน
ตัวอย่างประชากรที่อยู่ในช่วงชั้นกลาง	155 คน
ตัวอย่างประชากรที่อยู่ในช่วงชั้นล่าง	202 คน
รวม	400 คน

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมาย (Purposive Sampling) โดยกำหนดว่าตัวอย่างประชากรในแต่ละชั้นจะต้องมีคุณลักษณะตามกรอบแนวความคิดที่ได้ศึกษาไว้โดยนำประเภทอาชีพ ลักษณะการจ้างงาน ขนาดของธุรกิจ ยศ ตำแหน่ง รัศมี และการศึกษา มาประกอบร่วมกันในการพิจารณา ทั้งนี้ให้มีการกระจายไปในเขตหรืออำเภอที่ทำการสุ่มไว้เป็นชั้นภูมิในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด ได้ตัวอย่างประชากร คือ

ชนชั้นล่าง

1. กรรมกร
2. ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่ไม่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง
3. ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่มีที่ดินทำกินต่ำกว่า 10 ไร่
4. พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่ แฉงลอย
5. ช่างการระคับ 1-2 หรือเทียบเท่า
6. เสมียนพนักงาน
7. ลูกจ้างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี
8. ช่างที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

ชนชั้นกลาง

1. ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่มีที่ดินทำกิน 10 - 40 ไร่
2. ช่างการระคับ 3-6 หรือเทียบเท่า
3. ลูกจ้างการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท หรือที่มีตำแหน่งทางด้านการบริหารระดับกลาง
4. นักวิชาการและผู้ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท
5. ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดกลางที่มีลูกจ้าง

ชนชั้นสูง

1. ข้าราชการระดับ 7 ขึ้นไปหรือเทียบเท่า
2. ข้าราชการที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก
3. ลูกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งบริหารระดับสูง
4. นักวิชาการ และผู้ที่ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพที่มีการศึกษาระดับ

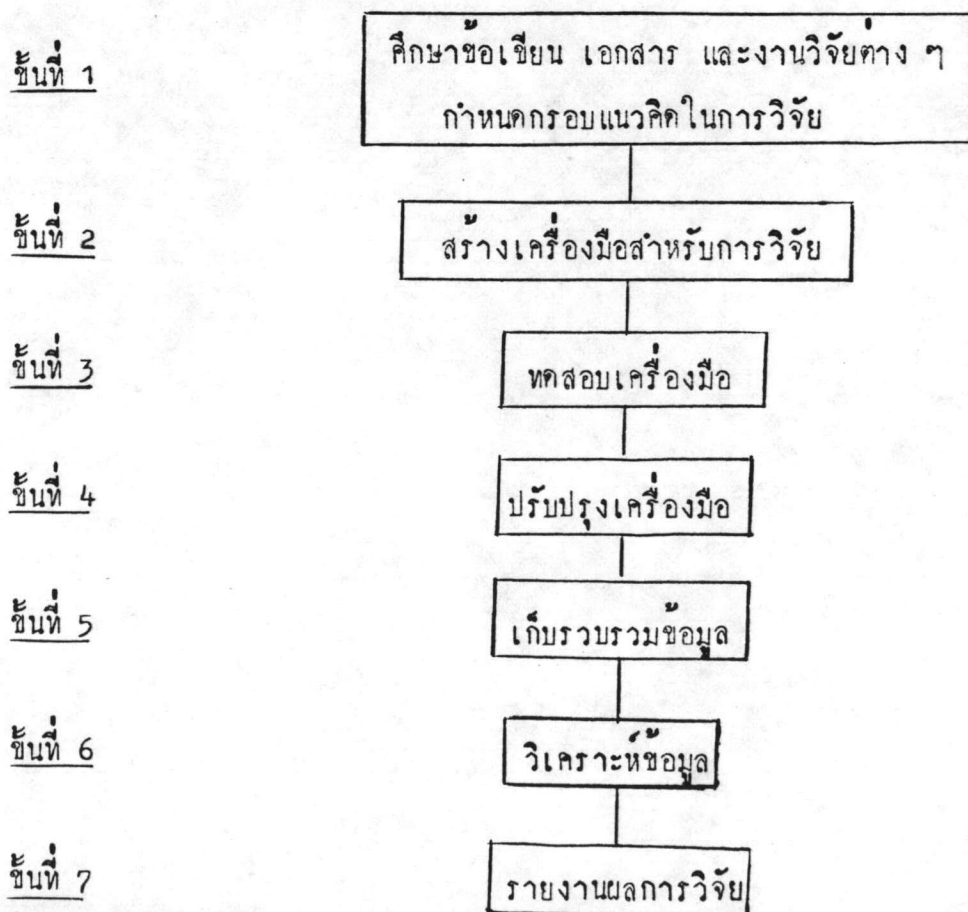
ปริญญาเอก

5. ผู้ที่มีตำแหน่งทางการเมือง
6. ผู้นำทางเศรษฐกิจทางด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมหรือบริการ

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นที่ 1 ศึกษาและประมวลปัญหาหลักที่จะนำมาใช้ในการวิจัยโดยมีขั้นตอน
ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาที่ใช้ในการวิจัย
ศึกษาข้อเขียน เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อกำหนด
ประเด็นที่จะศึกษา
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยพิจารณาจากปัญหาที่จะทำ
การวิจัยและจากข้อเขียน เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะแบบเปิด (Open
Questions) เป็นข้อคำถามแบบให้ตอบอย่างเสรีเพื่อหาข้อมูลและความคิดเห็น
อย่างกว้าง ๆ เพื่อหากลุ่มคำตอบของคำถามแบบปิด (Close Questions)
4. สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จากชนชั้นสูง กลาง และล่าง ชนชั้นละ
10 คน รวม 30 คน

ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

1. สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)
โดยตั้งคำถามให้ครอบคลุมประเภทของข้อมูลที่ต้องการให้มากที่สุด แล้วทำหาคำตอบจาก
คำตอบที่ได้มากจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
2. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านการพิจารณามาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
ให้มีประเภทของคำถามที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ต้องการได้ครบโดยใช้เวลาในการ
สัมภาษณ์ที่เหมาะสม

ขั้นที่ 3

ทดสอบเครื่องมือโดยผู้วิจัยนำไปทดสอบกับบุคคลที่มีความคล้อยคลึง
กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจงในเขตพื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม
และสหกรณ์และบริการที่สุ่มไว้แล้ว

ขั้นที่ 4

ประเมินปัญหาและอุปสรรคที่ได้รับแล้วนำมาปรับปรุงเครื่องมือ
อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นที่ 5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยมีพนักงานสัมภาษณ์
เป็นนิสิตปริญญาตรี 10 คน และมีผู้นิเทศการสัมภาษณ์ที่เชี่ยวชาญในการทำวิจัย
ทางการตลาด เป็นผู้นิเทศการสัมภาษณ์อีก 5 คน

การสัมภาษณ์มีขั้นตอนดังนี้คือ

1. ปีกอบรมพนักงานสัมภาษณ์และผู้นิเทศการสัมภาษณ์จนเข้าใจ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ตลอดจนเข้าใจประเด็นของคำถามทุกคำถามโดยถูกต้อง
ตรงกัน คำตอบข้อใดมีมากผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือพนักงานสัมภาษณ์เพื่อให้พนักงานทบทวน
สิ่งที่ไม่เข้าใจและได้จัดทำกรรณิชนิเทศคำตอบของคำถามบางข้อที่คาดว่าผู้รับการสัมภาษณ์
อาจไม่สามารถจำคำถามได้ครบ ในการสัมภาษณ์กำหนดให้พนักงานถามชื่อที่อยู่
เบอร์โทรศัพท์ ของผู้รับการสัมภาษณ์เพื่อการตรวจสอบข้อมูลในภายหลัง

2. ให้พนักงานสัมภาษณ์ทดลองสัมภาษณ์คนละ 2 รายแล้ว กลับมา
ประชุมเพื่อประเมินปัญหาและอุปสรรค ทำการทบทวนความเข้าใจให้ตรงกัน ทำกรรณิ
คำตอบเพิ่มในข้อที่พบว่ายากแก่การเข้าใจ

3. ให้พนักงานสัมภาษณ์ออกทำการสัมภาษณ์เป็นเวลา 3 วัน แล้ว
กลับมาประเมินปัญหาและอุปสรรคที่ได้พบขณะทำการสัมภาษณ์อีกครั้งหนึ่ง ทำการประชุม
อธิบายสิ่งที่ยังเป็นปัญหา

4. แบ่งโควตาให้พนักงานสัมภาษณ์ออกทำการสัมภาษณ์

การแบ่งโควตาคำหนดว่าจะให้ได้ข้อมูลชนชั้นล่าง ชนชั้นกลาง
และชนชั้นสูง จากเขตเกษตรกรรม เขตอุตสาหกรรม และเขตพาณิชย์และบริการ
ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4.1 การสัมภาษณ์ในเขตเกษตรกรรมผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจาก กชช. 2 ค ของสถาบันประมวลข้อมูลเพื่อการศึกษาและพัฒนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นหลักในการวิเคราะห์การรวมตัวการตั้งถิ่นฐานของผู้มีอาชีพทางเกษตรกรรม

จากข้อมูล กชช. 2 ค หว่าในเขตหรืออำเภอมีหมู่บ้านอยู่เป็นจำนวนเท่าใด และในแต่ละหมู่บ้านมีครัวเรือนที่ประกอบอาชีพทางด้าน การเกษตรแต่ไม่มีที่ดินทำกินต้องเช่าที่ดิน มีที่ดินทำกินในครอบครัวต่ำกว่า 10 ไร่ มีที่ดินทำกินระหว่าง 10-40 ไร่ และ 40 ไร่ขึ้นไป เป็นจำนวนกี่ครอบครัว

กำหนดหมู่บ้านที่จะเข้าสำรวจให้ครอบคลุมหมู่บ้านที่เป็น ที่ตั้งครัวเรือนที่มีตัวอย่างประชากรในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยศึกษาจากแผนที่ของบริษัท ที่รับทำวิจัยเคยจัดทำขึ้นเพื่อหาจุดที่ตั้งหมู่บ้านที่พนักงานสัมภาษณ์จะสามารถเข้าถึงได้

การสัมภาษณ์ผู้ในเทศจะเข้าไปขอพบผู้ใหญ่บ้านเพื่อหา ข้อมูลเพิ่มเติมว่าครัวเรือนใดมีลักษณะที่ตรงกับเกณฑ์ แล้วจึงมอบหมายให้พนักงานสัมภาษณ์ เข้าทำการสัมภาษณ์

ชนชั้นล่าง ได้แก่ ชาวไร่ ชาวนาที่ไม่มีที่ดินเป็น กรรมสิทธิ์ของตนเอง ชาวไร่ชาวนาที่มีที่ดินทำกินต่ำกว่า 10 ไร่

ชนชั้นกลาง ได้แก่ ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่มีที่ดิน ทำกิน 10-40 ไร่

ชนชั้นสูง ได้แก่ ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนที่มีที่ดิน ทำกิน 40 ไร่ขึ้นไป

4.2 การสัมภาษณ์ในเขตอุตสาหกรรมได้ใช้วิธีขอรายชื่อโรงงาน อุตสาหกรรมซึ่งตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมบางปู จากการนิคมอุตสาหกรรมฯ ขอคัดรายชื่อ โรงงานอุตสาหกรรมซึ่งตั้งอยู่ในเขตอำเภอสามพรานจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด นครปฐมและโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองปทุมธานีจากสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดปทุมธานี

จากรายชื่อทั้งหมดทำการโทรศัพท์ขออนุญาตหมายทำการสัมภาษณ์
 ชั้นสูงคือ เจ้าของกิจการ ตามเวลาและสถานที่ที่ตัวอย่างประชากรเป็นผู้กำหนด
 และขออนุญาตสัมภาษณ์ลูกจ้างที่ทำงานในโรงงานนั้น ๆ ทั้งที่เป็นชนชั้นล่างและชนชั้น-
 กลาง

ชนชั้นล่าง ได้แก่ กรรมกร เสมียนพนักงาน ลูกจ้างที่
 การศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ข้างที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

การสัมภาษณ์ทำ ณ ที่ตั้งของโรงงานและบ้านพักคนงาน

นอกจากนี้ยังได้ทำการสัมภาษณ์ข้าราชการที่ทำงานเกี่ยวข้อง
 กับในสำนักงานอุตสาหกรรมทั้ง 2 จังหวัดด้วยกัน

ชนชั้นล่าง ได้แก่ ข้าราชการระดับ 1-2 หรือเทียบเท่า

ชนชั้นกลาง ได้แก่ ข้าราชการระดับ 3-6 หรือเทียบเท่า

ชนชั้นสูง ได้แก่ ข้าราชการระดับ 7 ขึ้นไปหรือเทียบเท่า

4.3 การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในเขตพาณิชย์และบริการ ได้ใช้วิธี
 การดังนี้

ชนชั้นสูง ได้แก่ ผู้นำทางเศรษฐกิจทางด้านอุตสาหกรรมและ
 พาณิชยกรรมหรือบริการ รวบรวมจากชื่อเจ้าของธุรกิจจากหนังสือ Million Baht
 Business Information Thailand 1988 และหนังสือ Thailand

Executives 1988 คัดผู้ที่มีสถานที่ทำงานตั้งอยู่ในเขตที่ไว้ จากประวัติย่อสำรวจ
 สถานภาพการสมรสและจำนวนบุตรที่มีเมื่อคัดได้ผู้ที่อยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการ แล้วจึงโทรศัพท์
 ติดต่อขออนุญาตทำการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

เมื่อสัมภาษณ์แล้วได้ขออนุญาตทำการสัมภาษณ์ลูกจ้างในกิจการ
 ที่เป็นชนชั้นล่างและชนชั้นกลาง ณ สถานที่ทำงาน

ชนชั้นล่าง ได้แก่ เสมียนพนักงาน ลูกจ้างที่มีการศึกษา
 ต่ำกว่าปริญญาตรี ข้างที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

ชนชั้นกลาง ได้แก่ ลูกจ้างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโทที่มีตำแหน่งทางการบริหารระดับกลาง นักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก

นอกจากนั้นทำการสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรที่เป็นชนชั้นกลาง ชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง โดยอาศัยข้อมูลจากแผนที่ที่มีวิธีทำวิจัยได้ทำไว้ ซึ่ง แสดงให้เห็นที่ตั้งของสถานที่ราชการ ศูนย์การค้า ร้านค้า ตลาดสด ฯลฯ แบ่ง พื้นที่ให้กระจายไปในเขตที่สุ่มตัวอย่างไว้ให้ได้ตัวอย่างประชากรครบตามจำนวนที่ต้องการ คือ

ชนชั้นล่าง ได้แก่ พ่อค้าแม่ค้า นายเร่แผงลอย ข้าราชการ ระดับ 1-2 หรือเทียบเท่า

ชนชั้นกลาง ได้แก่ ข้าราชการระดับ 3-6 หรือเทียบเท่า ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดกลางที่มีลูกจ้าง

5. ผู้นิเทศทำการตรวจสอบข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดย

5.1 โทรศัพท์กลับไปตรวจสอบกับผู้ถูกสัมภาษณ์

5.2 ผู้นิเทศเดินทางกลับไปตรวจสอบด้วยตนเอง

ทั้งนี้รวมทั้งการสัมภาษณ์ที่ผู้นิเทศควบคุมอยู่ด้วยและที่ผู้นิเทศทำการ สัมภาษณ์เองจะเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 60 ของการสัมภาษณ์ทั้งหมด

การเก็บข้อมูลใช้เวลาในการดำเนินการตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม และเสร็จสิ้น ในวันที่ 31 ตุลาคม 2532 ปรากฏว่าได้สัมภาษณ์ชนชั้นล่าง ชนชั้นกลาง และชนชั้นสูง ในเขตต่าง ๆ ถึงรายละเอียดในตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนผู้รับการสัมภาษณ์ในเขตเกษตรกรรม จำแนกตามชนชั้น

ชนชั้น	อำเภอ ลำลูกกา	อำเภอ บางบัวทอง	อำเภอ บางเลน	รวม
ล่าง	28	31	10	69
กลาง	3	27	22	52
สูง	2	7	6	15
รวม	33	65	38	136

ตารางที่ 2 จำนวนผู้รับการสัมภาษณ์ในเขตอุตสาหกรรม จำแนกตามชนชั้น

ชนชั้น	อำเภอ เมืองปทุมธานี	อำเภอ เมืองสมุทรปราการ	อำเภอ สามพราน	รวม
ล่าง	24	23	22	69
กลาง	20	16	18	54
สูง	13	1	3	17
รวม	57	40	43	140

ตารางที่ 3 จำนวนผู้รับการสัมภาษณ์ในเขตพาณิชย์และบริการ จำแนกตามชนชั้น

ชนชั้น	เขตบางรัก	เขตบางกะปิ	อำเภอปากเกร็ด	รวม
ล่าง	23	23	26	72
กลาง	22	16	16	54
สูง	8	5	10	23
รวม	53	44	52	149

ขั้นที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS
สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ

ขั้นที่ 7 รายงานผลการวิจัย เป็นแบบความเรียงและตาราง